

Örök-várákozók világa ez.
Törökülésben virraszt a tudat
lehajtott kukák tetején.
Árkok mélyére söpört vágyak,
megalkuvások görcsében
hajnalhasadást remél.
Nap nap után némán kutat:
vegetál, fülel, időt múlat.
A pirkadat mindig elmarad.

□ *Vajon elég a puszta várákozás, hogy a boldogság ránk találjon vagy a dolgok elébe kell futni néha, hogy mi lejjünk rá? Ha valódi álmainkat feladjuk, a titkon reménykedés a boldogságra elegendő -e egy teljes élethez?*